

**PULKININKO JUOZO VITKAUS
INŽINERIJOS
BATALIONAS**

Inžinieriau, nesigailėk prakaito,
brolių gyvybę saugai!

PULKININKO JUOZO VITKAUS INŽINERIJOS BATALIONAS

TURINYS

Inžinerijos padaliniai tarpukariu · 4

Karinio miestelio istorija · 24

Juozas Vitkus-Kazimieraitis (1901–1946 m.) · 34

Plk. Juozo Vitkaus inžinerijos bataliono istorija 1995–2025 m. · 46

Tarptautinis bendradarbiavimas · 78

Kuopų istorija · 98

Pratarmė

Šis leidinys parengtas minint Lietuvos kariuomenės Sausumos pajėgų Pulkininko Juozo Vitkaus inžinerijos bataliono 30-ties metų sukaktį. Leidiniu siekėme atspindėti ne tik tarpukario bei šių laikų Lietuvos karo inžinerijos, bet ir bataliono istoriją. Viliamės, kad jis ras vietą tiek dalinyje tarnavusių ar tarnaujančių karių ir darbuotojų, tiek bataliono svečių knygų lentynose. Juk fotografijos – tai iliustruota istorija, užfiksuoti svarbiausi įvykiai bei akimirkos. Jos geriausiai atskleidžia, kaip bėgant laikui keitėsi žmonės, technika, priemonės ir darbai, kaip įgyjant vis daugiau patirties tobulėjo karo inžinerija, augo bei kito bataliono struktūra.

◁ Išminavimo robotas MV-10 užtikrina sklandų karių ir technikos judėjimą per minų lauką. PJVIB nuotr.

Inžinerijos padaliniai tarpukariu

„Pionieriau, nesigailėk prakaito,
brolių kraują taupai!“

Didžiojo karo metu tarnavau rusų kariuomenėje, VI sapierių batalione. 1919 m., rodos, apie vasario mėn. 5 d. sužinojau, kad jau yra organizuojama mūsų kariuomenė. Apsivilkau senais dar rusiškais kariškais drabužiais, pasiėmiau vieną paltį lašinių, nes žinojau, kad už juos visko gausiu, atsisveikinau su namiškiais ir išvažiavau.

Mane pasirinko į sapierių būrį. Už gerą atsivežtų iš namų lašinių gabalą iš vieno vokiečių kareivio gavau karišką mundurą, mano milinė ir kelnės buvo dar tvarkoje ir jaubuvau mundiruotas. Kitą dieną gavau vokišką šautuvą ir kelis šovinius. Apie 12 val. man su keliais kareiviais jau teko vykti sargybon prie aviacijos turto sandėlių.

Iš vieno pirmųjų 1919 m. sapierių ats. adm. kpt. Navakausko prisiminimų.
„Karo technikos dalių dvidešimtmetis 1919–1939“. Kaunas, 1939 m.

Karo inžinieriai 1919–1940 m.

INŽINERIJOS dalinių kūrimas prasidėjo 1919 m., o pirmąjį Lietuvos kariuomenės karo inžinerijos padalinį buvo patikėta kurti karininkui Mečislovui Nurkui. 1919 m. sausio 15 d. Krašto apsaugos ministerijos įsakymo Nr. 17 šeštąs paragrafas skelbė: „Karininką Nurką priskiriu prie Inžinerijos dalies Tiekimo skyriaus ir pavedu jam tvėrimą I-mos sapiorių kuopos ir eiti šios kuopos vado pareigas nuo sausio 13 d. šių metų.“

Pats pirmas sapierius* į kuopą atvyko po keturių dienų, o vasario pabaigoje jau buvo susirinkę 16 karių ir šis skaičius kasdien vis pasipildydavo keletu savanorių ar mobilizuotų kareivių. Visi jie glaudėsi poroje skurdžių kazematų, kuriuos jiems buvo skyrę savo kareivinėse vokiečiai, dėvėjo daugiausia civilius drabužius, buvo ginkluoti iš vokiečių perimtais ar įsigytais ginklais.

Vienas pirmųjų sapierių ats. adm. kpt. Navakauskas savo prisiminimuose rašo: „Būrys buvo gavęs 3 kazematus vokiečių užimtose kareivinėse. Pirmo kazemato viename gale buvo būrio raštinė, o antrame jo gale stovėjo 2 eilės geležinių lovų. Ten gyveno visas sapierių būrys. Likusieji du kazematai buvo tušti. Atvykusiems prieš 11 val. išduodavo šautuvą, parodydavo, kaip jį reikia užtaisyti, ir tuoj išsiųsdavo į sargybą. Jei atvykdavo vėliau, tai tą dieną dar pamokydavo, kaip reikia iššauti ir į sargybą išsiųsdavo tik kitą dieną.“

Tokiomis sąlygomis pradėta formuoti kuopa kovo 1 d. buvo pavadinta Inžinerijos batalionu ir jau balandžio mėn. pradžioje atliko pirmąją savo užduotį – įrengė vielų kliūtis ir sustiprino Kauno gynybines pozicijas tarp VI ir VII fortų. O nepraėjus nė mėnesiui sapieriai išvyko ir į frontą, kur mažomis grupėmis priskirti atskirų pulkų žinion kasė apkasus, statė kliūtis, įrenginėjo slėptuves, taisė tiltus, tiesė kelius... Nuo rugpjūčio mėn. Inžinerijos batalionas buvo išformuotas ir virto Atskira sapierių kuopa, o sapieriai, vis dar išskirstyti mažomis komandomis bei priskirti prie atskirų kariuomenės dalinių, ne tik toliau vykdė inžinerines užduotis, bet ir dirbo įvairius ūkio darbus (kasė sniegą, ruošė kuro atsargas ir pan.), rinko ir gabeno į užnugarį karo grobį, o laisvu nuo darbų metu mokė specialybės naujokus, nors sąlygos tam ir buvo sunkios: trūko lėšų, priemonių mokymui, užsiėmimai vyko lauke, vietoj braižomųjų lentų teko naudoti klojimų duris...

Išblaškyta būriais po atskiras divizijas Atskira sapierių kuopa 1920 m. gegužės 1 d. vėl pertvarkyta bei pervadinta Atskira inžinerijos kuopa. Tų pačių metų vasarą, bolševikams pradėjus spausti lenkus, kuopos kariai išvyko į frontą, kur dalyvavo visuose kovų su lenkais žygiuose teikdami visapusišką inžinerinę pagalbą, nors aprūpinimas priemonėmis ir

*Sapieriaus (pranc. sapeur – griovių kasėjas) pavadinimas buvo vartotas iki 1927 m., vėliau pakeistas pionieriaus pavadinimu. Sapierių pagrindinės užduotys buvo atstatyti ir taisyti sunaikintus kelius, kasti apkasus, daryti slėptuves, statyti ryšio priemonių stulpus, mokyti kitus kareivius inžinerijos amato ir dalyvauti kovos veiksmuose prieš okupantus.

buvo skurdus – kariai naudojo tik kastuvus, kirvius, kirtiklius, pjūklus, kurių taip pat labai trūko. Naujokų mokymas vyko praktiškai atliekant vadovybės skirtus darbus bei uždavinius.

1921 m. inžinieriams vėl teko porą kartų persitvarkyti. Pirmasis persitvarkymas įvyko vasario pabaigoje – kuopa buvo performuota į Atskirą inžinerijos batalioną, o jau gegužės mėnesį, nebaigęs savo formavimo batalionas tapo Inžinerijos pulku, kurį sudarė 5 kuopos, ūkio komanda ir iki tol atskirai veikusi Inžinerijos puskarininkių mokykla. Nors darbų ir netrūko (Obelių tilto statyba, Karo aviacijos aerodromo išlyginimas ir drenažo įrengimas, Juozapavičiaus pr. tvarkymas ir grindimas ir t. t.), pulko gyvenimas 1922–1925 m. pradėjo šiek tiek stabilizuotis: daugiau laiko skiriama specialybės pasirengimui, kariams mokyti išleidžiamos taisyklės, kuopos suvienodinamos ir aprūpinamos naujais įrankiais...

Tačiau šiuo laikotarpiu kariuomenė pradėta pertvarkyti taikos meto sąlygomis, todėl Inžinerijos pulkas dar kelis kartus performuotas – 1926 m. sausio 1 d. jis įlietas į Technikos pulko sudėtį, iš kurio 1927 m. spalio 1 d. inžinieriai vėl išskirti ir pavadinti Pionierių batalionu. Pakeistas ir sapierių pavadinimas – nuo šiol jie pradėti vadinti pionieriais. Kartu su šiomis pertvarkomis pagaliau prasidėjo ir nuoseklus inžinierių-pionierių mokymas bei rengimas, sudarytos atskiros karo inžinierių specialybių grupės: pionierių, sprogdintojų, dailidžių, kalvių ir t. t.

Augant ir tobulėjant Lietuvos kariuomenei, visiems jos poreikiams patenkinti vieno Pionierių bataliono ėmė nebeužtekti, todėl 1935 m. Pionierių batalionas buvo pervadintas I inžinerijos batalionu, papildomai suformuotas II inžinerijos batalionas bei įsteigti pionierių būriai pėstininkų pulkuose. Šiuo laikotarpiu pionieriai gavo daug naujų modernių techninių priemonių: motorinių pjūklų, elektrinių ir pneumatinių poliakalių, kompresorių, karinių valčių, plūdinių lieptų ir net pontoninį su motoriniais varikliais tiltą. Didelis dėmesys skiriamas ir karių rengimui. Tarnybos metu, kuri truko 1,5 metų, pionieriai buvo mokomi naudoti ginklą ir kautis, taip pat praktinės geometrijos ir topografijos, tiltų statybos, persikėlimo per vandens kliūtis, dailidystės, fortifikacijos, kelių tiesimo, sprogdinimo darbų bei įvairių bendrųjų dalykų, tokių kaip tikyba, higiena, vidaus tarnybos statusas, priešcheminė apsauga, rikiuotė, žemėlapių skaitymas bei fizinis lavinimas.

1940 m. birželio 15 d. Sovietų Sąjungai okupavus Lietuvą, prasidėjo Lietuvos kariuomenės mažinimas ir integravimas į Raudonąją armiją. Inžinerijos batalionai buvo išskaidyti, performuoti bei priskirti į 29-ojo šaulių teritorinio korpuso 179-osios ir 184-osios šaulių divizijų pionierių batalionus, o daugybė karininkų ir kareivių suimta, išvežta į koncentracijos stovyklas, kur buvo nužudyti arba mirė nuo nepakeliamų sąlygų

Inžinerijos puskarininkų mokykla, 1920–1921 m. VDKM nuotr.

Inžinerijos pulko štabo pastatas ir pulko vado fajetonas, 1923 m. VDKM nuotr.

Inžinieriai kloja grindinį (dabartinis Juozapavičiaus pr., Kaunas), 1923 m. VDKM nuotr.

Pionierių mokymas karo inžinierių dalinių kūrimosi pradžioje vyko pripuolamai, laisvesniu nuo darbų metu arba net kautynių sąlygomis. Mokant daugiausia buvo supažindinama su apkasų kasimu, sprogdinimo darbais ir tiltų statymu, tačiau tam neturėta jokių priemonių, nei vadovėlių. Bet tai nelabai būtų ir gelbėję, nes net 28 proc. karių buvo beraščiai, o 40 proc. mokėjo tik skaityti.

Per praktinius užsiėmimus įrengti įtvirtinimai, 1926 m. VDKM nuotr.

Karių klubas, 1925 m. VDKM nuotr.

„Iš pradžių kasdieninės reikmenės (maistas, drabužis, guolis) buvo labai skurdžios. Kovo mėn., kai dar gana šalta, patalpos nebuvo šildomos; naktį turimų drabužių užsikloti neužteko; todėl, kad būtų šilčiau, guldavo ant lentinių lovų-skydų po 2 vyru. Maistą sudarė duona, šiokia tokia kava, pietums žirniėnė (peliuškos) su pjaustyta mėsa ir vakarienei – kruopų sriuba. Džiaugdavosi vyrai, jei kurią dieną peliuškos ir kruopos nebūdavų priplėkusios, o rytą būdavų saldyta kava.“

Iš plk. ltn. Maculevičiaus atsiminimų apie karių gyvenimą 1920 m.
„Karo technikos dalių dvidešimtmetis 1919–1939“. Kaunas, 1939 m.

Apkasų kasimo pratybos 1926 m., VDKM nuotr.

Pirmaisiais padalinių steigimosi metais pionieriams teko dirbti vien su kastuvu, kirviu ir pjūkle, bet ir jų labai trūko. Pakankamai turėta tik kastuvų ir kapliavedgių*, kurių paliko rusai ir vokiečiai Pirmojo pasaulinio karo metu.

*Kapliavedgis (kirkas) – panašus į kirvį kirtiklis, skirtas ledams ir kietai žemei kapoti.

Aukštųjų karo technikos kursų karininkai Nemune ties Panemunės tiltu, 1928 m.
Enciklopedinis leidinys „Lietuvos kariuomenės karininkai“ (I–IV tomai, Vilnius, 2002)

Inžinerijos bataliono kariai iškrauna geležinkelio bėgių sijas, 1930 m. VDKM nuotr.

Inžinieriai stato tiltą, 1935 m. VDKM nuotr.

Inžinerijos pulko pratybos, kariai sprogdina fugasinį užtaisą, 1923 m. VDKM nuotr.

„Sprogdinant būdavo ir nemalonių staigmenų. Pvz., siaurųjų geležinkelių dirbtuvės paprašė sudaužyti ketaus masyvą. Ūkvedžiui pasukus mašinėlę, įvyko pragariškas trenksmas ir ūmai aplink sutemo. Tik po kelių sekundžių iš dangaus pradėjo kristi įvairaus dydžio ketaus gabalai. Dulkėms ir dūmams prasiskleidus, šalia buvo matoma skeveldros nukirstas storokas medis, o vietoje ketaus masyvo – didelė, didelė duobė... Paaiškėjo, kad šiam sprogdinimui buvo panaudota apie 40 kartų daugiau sprogstamosios medžiagos, negu reikėjo.

Panašių atsitikimų buvo kelmus sprogdinant. Kartą didžiulio eglinio kelmo centnerinė šaknis iš miško, kuris yra prie karo mokyklos, nuskrido net į dešinįjį Nemuno krantą.“

Iš plk. ltn. Maculevičiaus atsiminimų apie karių gyvenimą 1920 m.
„Karo technikos dalių dvidešimtmetis 1919–1939. Kaunas, 1939 m.

II inžinerijos bataliono kariai sprogdinimo pratybose 1937 m. VDKM nuotr.

Inžinieriai stato spygliuotos vielos užvarą, XX a. 3 deš. VDKM nuotr.

Karininkai su puskarininkiais prie apkaso, sutvirtinto mediena, XX a. 3 deš. VDKM nuotr.

Sprogmenų ruošimas, XX a. 3 deš. VDKM nuotr.

Medinių kuolų ir spygliuotos vielos kliūtys, XX a. 3–4 deš. VDKM nuotr.

Pionierių bataliono karininkai prie statomo tilto, XX a. 3–4 deš.
Enciklopedinis leidinys „Lietuvos kariuomenės karininkai“ (I–IV tomai, Vilnius, 2002)

Kariai įrengtuose apkasuose, XX a. 3–4 deš. VDKM nuotr.

Inžinerijos pulko šauktinio Vlodo Jacevičiaus atsargos liudijimas.
PJMIB archyvo nuotr.

Nuo 1923 m. kariuomenėje įsigaliojus tvarkai atlikti būtinąją karo tarnybą,
Inžinerijos daliniuose ji trūkdavo:

1923 m. – 36 mėn., 1924 m. – 35 mėn., 1925 m. – 34 mėn.,
1926 m. – 30 mėn., 1927–1928 m. – 24 mėn., 1929–1940 m. – 18 mėn.

Iškart po priėmimo šauktiniai trumpam laikui buvo išleidžiami į namus pasirošti:
pasirūpinti tarnybai reikalingais daiktais ir
juos susidėti į susimeistraitą naujoko dėžę.

TARPUKARIO INŽINERIJOS DALINIŲ VADAI

Inžinerijos kapitonas
MEČISLOVAS NURKAS
(Mečys Nurkas)
Inžinerijos bataliono vadas
1919 m.

Inžinerijos majoras
JUOZAS ŠMIDTAS
Atskirojo inžinerijos
bataliono vadas
1921 m.

Inžinerijos pulkininkas
LEONAS ŠILINGAS
Inžinerijos pulko vadas
1921–1926 m.

Inžinerijos pulkininkas
leitenantas
VLADAS SIDORAVIČIUS
Pionierių bataliono vadas
1927–1929 m.

Pulkininkas leitenantas
PRANAS GLADUTIS
Pionierių bataliono vadas
1929–1934 m.

Inžinerijos pulkininkas
leitenantas
JUOZAS GRIGALIŪNAS
Pionierių bataliono vadas
1934–1935 m.,
I inžinerijos bataliono vadas
1935–1940 m.

Inžinerijos pulkininkas
leitenantas
JOKŪBAS BAUBLYS
(Baubliauskas)
II inžinerijos bataliono vadas
1935–1940 m.

Nuotraukos – enciklopedinio leidinio „Lietuvos kariuomenės karininkai“ (I–IV tomai, Vilnius 2002)

Karinio miestelio istorija

INŽINERIJOS BATALIONO kareivinės yra vienas iš Kauno tvirtovės statinių. Rusijos centrinio valstybinio karinio archyvo fonduose esančiame 1912 m. Kauno tvirtovės pastatų, statinių ir įtvirtinimų išdėstymo plane šios kareivinės vadinamos Tvirtovės artilerijos kareivinėmis ir skirtos dviem kuopoms (kazarma dlia niznich cinov na dvie roty).

1879 m. liepos 7 d. Rusijos caras pasirašė potvarkį dėl Kauno tvirtovės statybos, pagal kurį Kaunas pamažu turėjo virsti galingu Rusijos imperijos pasienio miestu, turėjusiu atremti vokiečių antpuolius. Buvo suplanuoti 7 fortai (išdėstyti maždaug 2–2,5 km atstumu), 9 baterijos ir kiti gynybiniai įtvirtinimai.

1882–1889 m. laikotarpiu pastatyti tvirtovės fortai, baterijos ir centrinių įtvirtinimų linija kairiajame Nemuno krante, tarp Panemunės rajono fortų ir baterijų bei paties miestelio suprojektuoti ir pagrindiniai kariniai tvirtovės keliai.

1894 m. valstybė tvirtovės reikalams išpirko Aukštosios Panemunės ir Frenzelhofo palivarkus – Rusijos Karo ministerijos nuosavybe tapo Aukštosios Panemunės dvaras ir pats miestelis, o pagrindinė miestelio gatvė (Vaidoto) tapo kariniu plentu. Į pietus nuo paties Aukštosios Panemunės miestelio pastatytas didelis tvirtovės artilerijos kareivinių kompleksas, kurio statiniai išsidėstę aplink didžiulę stačiakampę

paradų-pratybų aikštę šalia statmenai į ją sueinančių gatvių. Visi komplekso statiniai iš raudonų plytų, pagamintų netoliese veikusioje plytinėje. Į kareivines atvesta tvirtovės siaurojo geležinkelio linija, einanti palei Nemuno slėnio šlaitą nuo Žemojoje Fredoje įrengtos karinės geležinkelio stoties (prie geležinkelio tilto per Nemuną) iki artilerijos statinių komplekso šiaurės rytinio pakraščio (beveik iki kapinių). Teritorijoje įrengti geriamojo vandens ir drenažo šuliniai, privažiavimai ir kiemai išgrįsti lauko akmenimis.

1911 m. artilerijos komplekso plane pažymėti tokie statiniai: vado namas, karininkų namas, gydytojo namas, dviaukštės kareivinės, sargybos namas, mažosios arklidės, didžiosios arklidės, pabūklų su vežimais sandėlis, kalvė, arklių ligoninė, karininkų tarnų namas, rūšys, ledainė, projektuojamos arklidės, pirtis su skalbykla, neliečiamų atsargų ceikhauzas, malkinės, dirbtuvės, trys namai batalionų vadams ir jaunesniesiems karininkams, karininkų skalbykla. Buvo įrengtos ir dvi didelės šaudyklos, apjuostos žemių pylimais.

Dabartinio pavidalo ir sudėties kompleksas susiformavo Pirmojo pasaulinio karo išvakarėse. Tačiau Rusijos imperijos į Kauno tvirtovę dėtos didžiulės viltys taip ir nepasiteisino – 1915 m. rugpjūčio mėn. Kauno tvirtovė per 11 dienų buvo užimta vokiečių.

1918 m. atkūrus Lietuvos Nepriklausomybę, karinis miestelis buvo panaudotas Lietuvos kariuomenės reikmėms. Gerai išsilaičiusiose kareivinėse įsikūrė Lietuvos kariuomenės artileristai (1919 m. buvo įkurta I artilerijos baterija, 1921 m. – Mokomoji artilerijos baterija).

Nuo 1922 m. birželio mėn. dabartinėje Inžinerijos bataliono teritorijoje buvo dislokuotas 5-asis pėstininkų Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Kęstučio pulkas. Dėl patogios dislokacijos vietos pulkas kur kas dažniau nei kiti Lietuvos kariuomenės padaliniai sulaukdavo aukščiausiųjų kariuomenės pareigūnų

inspekcinų vizitų, todėl iki pat 1940 m. teritorija buvo nuolat gražinama: aikštėje bei prie pastatų iškirstos senos tuopos, įrengti darželiai, vaismedžių sodai, takai apsodinti liepų eilėmis, šlaite įrengtas parkas ir dujeji laiptai į šlaitą, kurio viršuje ketinta pastatyti 12–15 m aukščio kunigaikščio Kęstučio, sėdinčio ant arklio, skulptūrą. Šiuo laikotarpiu išardytas geležinkelis, tačiau pastatyti betoniniai įvažiavimo į teritoriją vartai, papuošti Lietuvos kariuomenės simboliais.

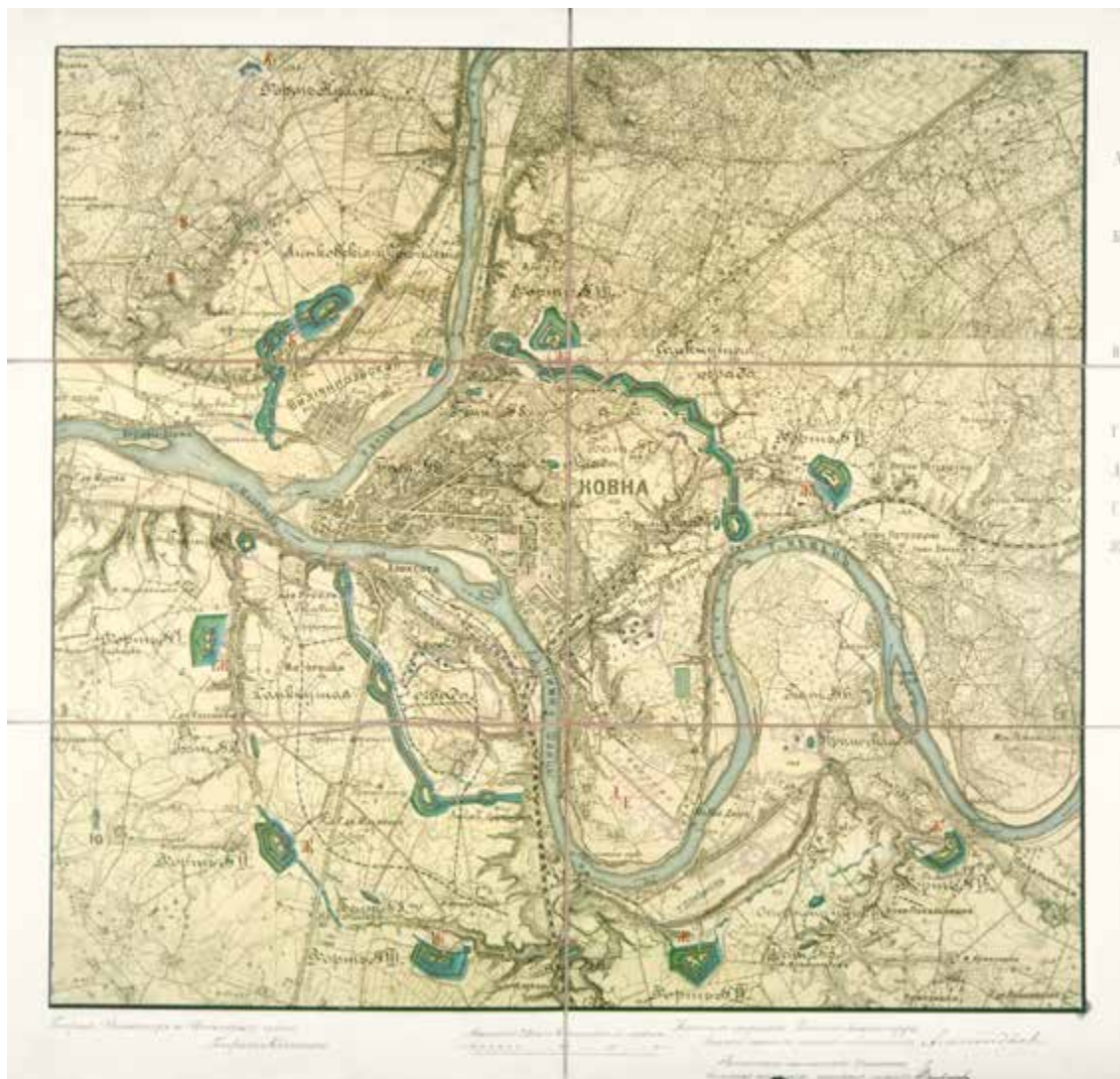
1940 m. Lietuvos kariuomenės statinių kompleksai visoje Lietuvoje buvo perimti Raudonosios armijos.

Antrojo pasaulinio karo metu daugelį statinių užėmė Vokietijos kariuomenė.

Po karo statinius vėl perėmė Raudonoji (vėliau – Tarybinė, Sovietų) armija. Tęsiant tradiciją čia įsikūrė artileristai, kuriems reikėjo erdvių patalpų technikai, todėl buvo statomi didžiuliai mūriniai ir surenkami betoniniai angarai tankams ir kitai technikai, didelių gabaritų dirbtuvės, garažai.

Lietuvai atgavus Nepriklausomybę ir pasitraukus sovietų kariuomenei Panemunės kareivinės vėl perėjo Lietuvos kariuomenės žinion. 1992 m. dabartinėje bataliono teritorijoje buvo įkurtas Civilinės saugos departamento gelbėtojų būrys, vėliau jis reorganizuotas į Daugiaprofilę gelbėjimo rinktinę. 1993 m. dalis komplekso pastatų perduota Kauno miesto savivaldybei.

Per šimtmetį laikas bei kariniame miestelyje pakaitomis šeimininkavusios caro, nepriklausomos Lietuvos, Vokietijos ir Sovietų Sąjungos kariuomenės paliko savo pėdsakus tiek pastatuose, tiek juos supančioje teritorijoje. 1995 m. čia įsikūrus Inžinerijos batalionui pradėta rūpintis senųjų pastatų restauravimu, naujų statyba bei tinkamu aplinkos sutvarkymu. Rekonstrukcijos metu buvo stengiamasi kuo labiau išlaikyti autentišką, tad palikti arkiniai langai, metaliniai stogeliai ir laiptai, skardiniai stogai, unikalios caro laikų freskos bei užrašai.

Kauno tvirtovė, generalinis planas 1907 m. VII forto nuotr.

Per 1895–1915 m. laikotarpį Panemunė buvo paversta tikru kariniu Kauno priemiesčiu, turėjusiu karinį geležinkelį ir net du karinius oro uostus.

KOMPLEKSĄ SUDARO:

1. Kauno tvirtovės artilerijos kareivinių pastatų komplekso arklių gydymo pastatas (37525)
2. Ūkinis pastatas (37526)
3. Kalvės pastatas (37527)
4. Ginklų sandėlio pastatas (37528)
5. Didžiųjų arklidžių pastatas (37529)
6. Mažųjų arklidžių pastatas (37530)
7. Pastatas (37531)
8. Pirmas pirties pastatas (37532)
9. Arklidžių pastatas (37533)
10. Valgyklos pastatas (37534)
11. Pirmas sandėlis (37535)
12. Pirmas kareivinių pastatas (37536)
13. Antras kareivinių pastatas (37537)

TERITORIJOJE ESANTYS KITI OBJEKTAI:

56. Statinys I
57. Statinys II
58. Valgyklos priestatas
59. Statinys III
60. Statinys IV
61. Pavėsinė I
62. Pavėsinė II

Pastatai, esantys Kareivinių g. 9 teritorijoje, priklausančioje saugomam kompleksui.
KTU Statybos ir architektūros fakulteto mokslinis tyrimas
(prof. Dr. Kęstutis Zaleckis, doc dr. Aušra Mlinkauskienė, Nijolė Steponaitytė). Kaunas, 2016 m.

Kareivinių vidus XX a. 3 deš., VDKM nuotr.

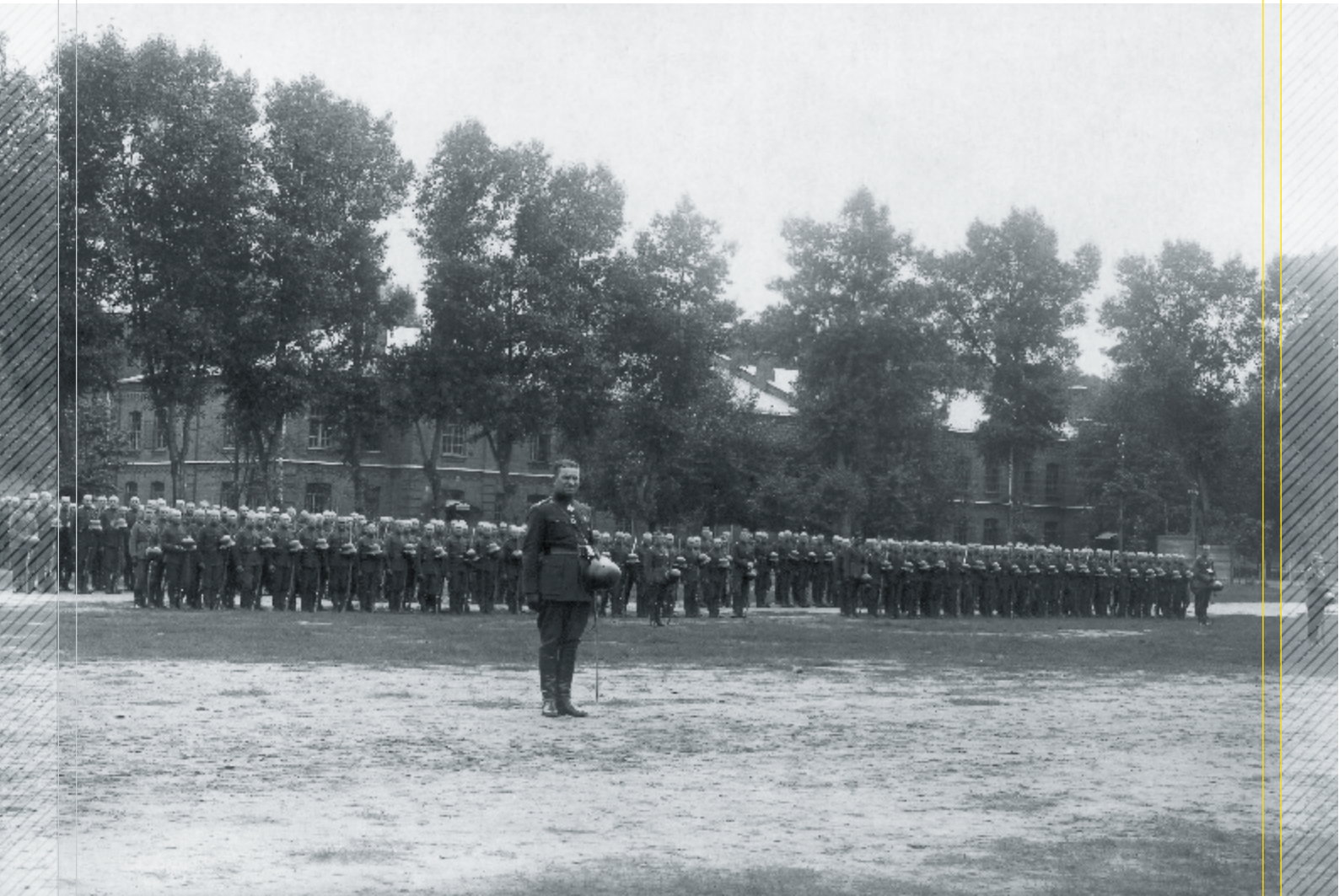

Kareivinių vidus 1933–1934 m. VDKM nuotr.

Skirtingai negu Žemuočiuose Šančiuose, namai karininkams ir specialistams Panemunėje buvo statomi ne mediniai, o mūriniai.

5-ojo pėstininkų Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Kęstučio pulko kareivinės.
Kaunas, XX a. 3–4 dešimtmetis. VDKM nuotr.

5-ojo pėstininkų Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Kęstučio pulko karių priesaikos ceremonija 1939 m. PJVIB archyvo nuotr.

5-ojo pėstininkų Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Kęstučio pulko karių priesaikos ceremonija 1939 m. PjVIB archyvo nuotr.

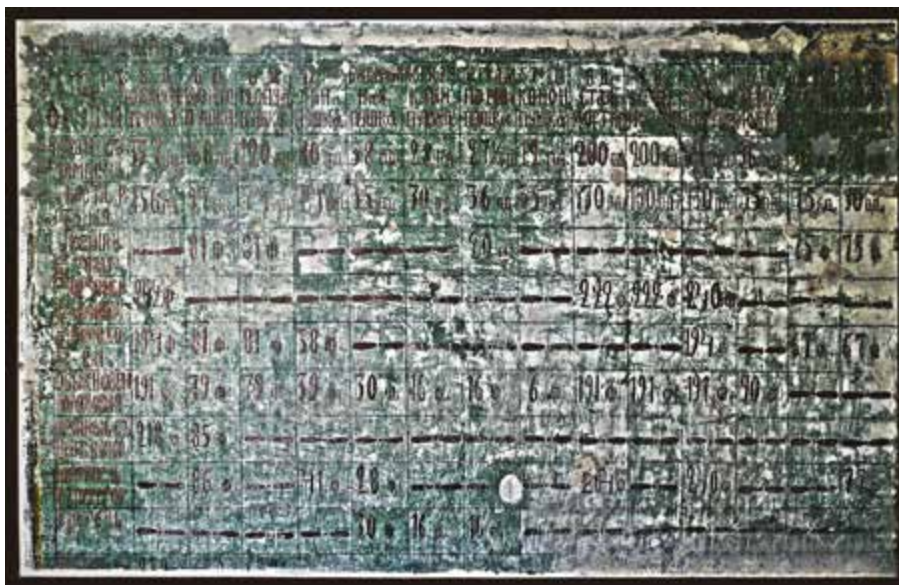
5-ojo pėstininkų Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Kęstučio pulko vartai. VDKM nuotr.

Kariuomenės vadas brg. gen. Stasys Raštikis svečiuose pas 5-ojo pėstininkų Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Kęstučio pulko karius. XXa. 4 deš. 5 pėstininkų D.L.K. Kęstučio pulko leidinys, 1934 m. Kaunas

Kareivinėse išlikęs caro laikų užrašas. PJVIB nuotr.

Caro laikų parako užtaisų apskaičiavimo lentelė. PJVIB nuotr.

Dabartinių kareivinių koridoriai išdažyti maždaug taip, kaip buvo prieš šimtą metų, o kai kur sienose palikti „langai“, liudijantys kiek kartų nauji dažai dengė senus. Viena įdomiausių kareivinių interjero detalių – autentiški užrašai senąja rusų kalba virš durų ir langų angų. Kai kurie jų šlovina carą, Rusiją, tačiau laikomi paveldo vertybe ir turi būti išsaugoti.

Plk. Juozas Vitkus- Kazimieraitis (1901–1946)

Plk. Juozas Vitkus-Kazimieraitis, XX a. 4 deš.,
Vitkų šeimos archyvas

„Turėjau puikų Kazimieraičio įvaizdį. Per trumpą laiką jis atliko milžinišką ir labai reikalingą darbą kovojančiai Dzūkijai. Kariškis ir politikas, nuo pat Lietuvos nepriklausomybės netekties visiškai pasišventęs rezistencijai. Su dideliu atsidavimu ir pasiaukojimu, stipraus pareigos jausmo vedinas, jis ėjo ir kariškio, ir eilinio lietuvių tautos piliečio pareigas. Be galo darbštus ir atkaklus, pakeldavo visus sunkumus, įveikdavo bet kokią kliūtį. Didelės širdies ir asmeniško kuklumo. Kariškai reiklus, bet atjaučiantis žmones, suvokiantis jų padėtį, aplinkybes ir galimybes.“

Iš Antano Suraučiaus prisiminimų, Laisvės kovų archyvas, Nr. 17, 155–156 p.

Žemaitis, tapęs Dzūkijos partizanų vadu

JUOZAS VITKUS-KAZIMIERAITIS yra vienas iš nedaugelio aukšto rango Lietuvos karininkų sovietinės okupacijos metu pasitraukusių į pogrindį ir visas jėgas skyrusių pasipriešinimo veiklai organizuoti. Gerai suprasdamas politinę ir karinę organizuotos kovos reikšmę, jis rengė dokumentus, kuriais būtų reglamentuota partizanų pajėgų mobilizavimo, sutelkimo ir vadovavimo, kovinių operacijų vykdymo tvarka ir t. t. Taip pat parengė įsakymų kovotojų moralės, drausmės bei prisaikdinimo klausimais. Per trumpą laiką jis atliko milžinišką partizanų vienijimo bei ginkluoto pasipriešinimo organizavimo darbą: Kazimieraičio pastangų dėka buvo suformuota Merkinės rinktinė (po Juozo Vitkaus žūties pavadinta Kazimieraičio vardu), įkurta beveik visus Dainavos krašto partizanų junginius vienijanti „A“ apygarda, leidžiamas laikraštis „Laisvės varpas“, kartu su kitais partizanų vadais 1946 m. parengti Lietuvos valstybingumo atkūrimo dokumentai, tapę pagrindu 1949 m. vasario 16 d. partizanų suvažiavime Minaičiuose pasirašyti Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio deklaracijai.

Būsimasis pulkininkas Juozas Vitkus gimė 1901 m. gruodžio 10 d. Tirkšlių valsčiuje, Ketūnų kaime (Mažeikių apskr.) ir buvo antras vaikas šeimoje. Rusų kalba jis baigė Tirkšlių pradžios mokyklą, 1913 m. įstojo į

Mažeikių šešiaklasę prekybos mokyklą, tačiau baigė tik dvi klases, nes mokslus nutraukė prasidėjęs Pirmasis pasaulinis karas.

Dėl karo neveikiant mokykloms, Juozas apylinkės ūkininkų vaikus mokė rašto, o 1918 m. paskelbus Lietuvos Nepriklausomybę, dirbo Tirkšlių valsčiaus raštininku ir savarankiškai mokėsi, o po metų, tėvo sprendimu, pradėjo lankyti Telšių gimnaziją. Mokslai jam sekėsi gerai, tačiau istorinės aplinkybės gimnazisto gyvenimą pasuko kita linkme: 1920-ieji buvo pats kovų su lenkais įkarštis, todėl Juozas, siekdamas prisidėti prie Lietuvos nepriklausomybės išsaugojimo, su keliais bendraklasiais metė mokslus gimnazijoje ir išvyko į Kauno karo mokyklą, kurią 1921 m. sėkmingai baigė. Gavo leitenanto laipsnį ir buvo paskirtas į Ketvirtąjį pėstininkų pulką, kuris tuo metu kovojo su lenkų kariuomene ties Širvintomis ir Giedraičiais.

1926 m. baigė Aukštesniosios karo technikos kursų ir buvo perkeltas į Pionierių batalioną. 1927 m. pabaigoje Juozui Vitkui buvo pasiūlyta mokytis prestižinėje Belgijos karo mokykloje, Inžinerijos skyriuje. Į ją karininkas įstojo 1929 m. Baigęs 1934 m. pusę metų stažavosi Belgijos kariuomenės pionierių daliniuose, o po tarnybos buvo pripažintas karo inžinieriumi. Į Lietuvą jis grįžo turėdamas kapitono laipsnį ir tęsė tarnybą Pionierių batalione.

Lietuvoje Juozas Vitkus sparčiai kilo karjeros laiptais: 1936 m. jam buvo suteiktas majoro, o 1938 m. – pulkininko leitenanto laipsnis. Dirbo Inžinerijos bataliono Technikos skyriaus viršininku, mokė šaulius, dėstė karo inžinerijos dalykus Kauno karo mokykloje, aktyviai bendradarbiavo karinėje spaudoje, buvo apdovanotas Lietuvos nepriklausomybės medaliu, Gedimino ordinu, Šaulių žvaigžde. Po 1940 m. sovietų okupacijos toliau dėstė Kauno karo mokykloje, tačiau prieš savo valią jau buvo inkorporuotas į okupacinę armiją. Prasidėjus karui, Karo mokykla gavo įsakymą trauktis į Rusijos gilumą, tačiau Juozui Vitkui su tarnybos draugu pavyko pabėgti ir grįžti į Kauną.

Vokiečių okupacijos metais gyveno civilinį gyvenimą: dirbo inžinieriumi, buvo Lietuvių fronto Vilniaus štabo narys, kūrė pagrindinę antinacinę bei antikomunistinę karinę „Kęstučio“ organizaciją, dėstė pagrindinėje karo mokykloje inžinerijos disciplinas.

Antrosios bolševikinės okupacijos metais vyrams pasirinkimų nebuvo daug: trauktis į Vakarus, stoti į

sovietų kariuomenę, kolaboruoti su naujaisiais okupantais arba priešintis jiems ginklu. Juozas Vitkus pasirinko laisvės kovotojo kelią. 1944 m. rudenį jis įsidarbino Kabelių girininkijoje buhalteriu, tačiau tai buvo tik oficiali rimtos pasipriešinimo kovos organizavimo priedanga. O 1945 m. birželį atsiveikino su daugiau mažiau legalia padėtimi, visiškai pasitraukė į ginkluotą pogrindį ir tapo Kazimieraičiu.

Pasipriešinimo kovoje Kazimieraitis ne kartą tik per plauką išvengė mirties, o 1946 m. liepos 2 d. žuvo nelemto atsitiktinumo dėka, kai Žaliamskyje netyčia buvo užkluptas po miško „šukavimo“ grįžtančių kareivių ir sužeistas granatos bei automato serijos. Palaikai buvo nuvežti į Leipalingį ir užkasti netoli sribyno. Apie Kazimieraičio žūtį buvo informuotas Stalinas, Molotovas, Berija ir Ždanovas.

Ilgą laiką Juozo Vitkaus-Kazimieraičio palaidojimo vieta nebuvo žinoma, o palaikai atkaklių pastangų dėka surasti tik 2022 m. ir su derama pagarba perlaidoti Vilniuje, Antakalnio kapinėse.

Plk. Juozas Vitkus su kuopos vyrais. Vidurinėje eilėje, antras iš kairės.
Asmeninis Algio Kašėtos archyvas

Juozas Vitkus buvo giliai religingas ir partizaninį slapyvardį „Kazimieraitis“ pasirinko tikėdamasis šv. Kazimiero globos. Patys partizanai Kazimieraitį dažniausiai vadino Tėvu, kartais Seniu.

Karininkai valtyje (plk. Juozas Vitkus ketvirtas iš kairės) 1925 m.
VDKM Fotografijų rinkinys

Plk. Juozas Vitkus su kuopos kariais prie aviacinių bombų. Asmeninis Algio Kašėtos archyvas

Plk. Juozas Vitkus geodezijos praktikoje. Asmeninis Vitkų šeimos archyvas

Adolfas Ramanauskas-Vanagas savo atsiminimų knygoje Kazimieraitį mini daugiau nei 400 kartų. Tai rodo, kad Juozas Vitkus, kurio paskaitų būnant Kauno karo mokyklos studentu Vanagai yra tekę klausyti 1940 m., buvo jam didžiulis autoritetas.

Plk. Juozas Vitkus su kuopos vyrais. Asmeninis Vitkų šeimos archyvas

„J. Vitkus savo kariniu pasiruošimu, patirtimi bei dvasine galia, erudicija buvo tikras vadas ir vadovas idėjine ir praktine prasme. <...> Aukštesnis nei vidutinio ūgio, poplačių pečių, tiesus, išmintingo veido, tvarkingas – tikras karys. Kalbėdavo negarsiai, ramiai, neskubėdamas. Savo elgesiu visiems įkvėpdavo drąsos ir pasitikėjimo.“

Iš Edmundo Arbo-Arbačiausko prisiminimų, Laisvės kovų archyvas, Nr. 9, 84–87 p.

Leitenantai su šventine apranga, 1924 m.,
Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centras

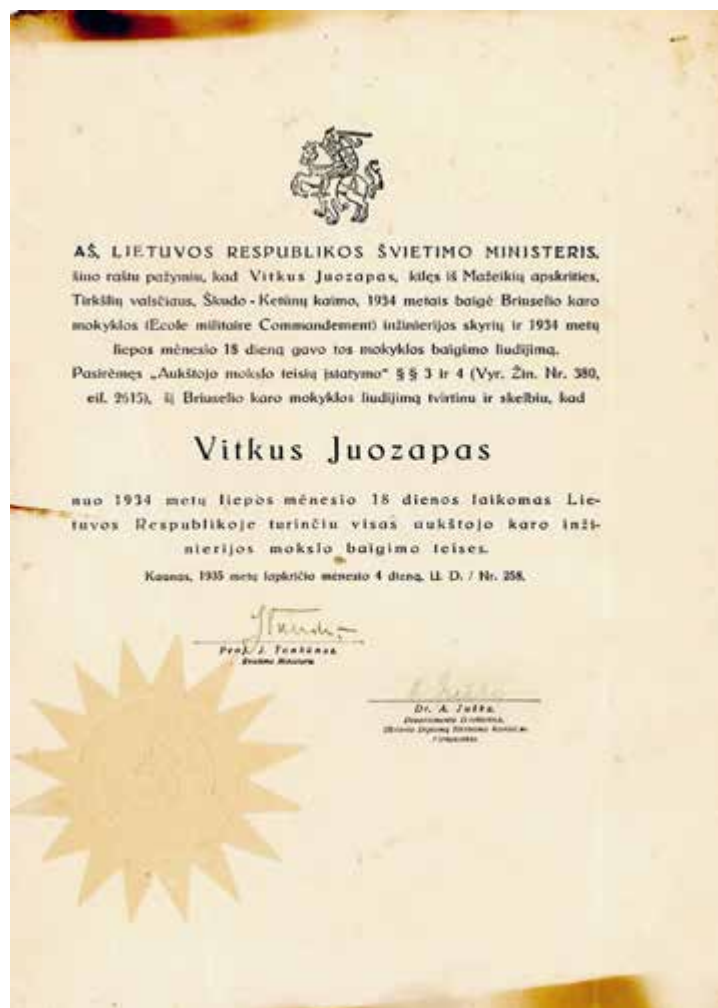

Plk. Juozas Vitkus tėviškėje. 1928 m. Asmeninis Vitkų šeimos archyvas

Plk. Juozas Vitkus tėviškėje. 1942 m. Asmeninis Vitkų šeimos archyvas

Pasipriešinimo kovų metu Kazimieraitis mūvėjo specialiai siūtas kelnes su tiesia kišene trumpam ginklui ir buvo ginkluotas belgišku pistoletu „Browning HP“, o neįkliūti NKVD jam ne kartą padėjo amžius, suklastoti dokumentai, prasti civiliai rūbai bei gebėjimas apsimesti paprastu, ligotu, senu kaimo žmogumi.

Prestižinę Karo inžinerijos mokyklą Briuselyje Juozas Vitkus baigė pagal pažangumą sąrašė būdamas antras, pirma savęs praleidęs tik Belgijos princą Albertą. Karininkas kalbėjo vokiečių, anglų, prancūzų, rusų ir lenkų kalbomis.

Pulkininko Juozo Vitkaus-Kazimieraičio gauti apdovanojimai:

Lietuvos Nepriklausomybės
medalis (1928 m.)

Gedimino 4 laipsnio ordinas
(1936 m.)

Šaulių žvaigždės ordinas
(1938 m.)

I laipsnio laisvės kovų kryžius su kardais ir Laisvės
kovotojo karžygio vardas (1949 m., po mirties)
Vyčio Kryžiaus ordino didysis kryžius
(1997 m., po mirties)

Garbės ženklas „Inžinierius“
(2020 m., po mirties)

Nužudymo metu Kazimieraitis turėjo pasą išduotą Nikodemo Pleskevičiaus vardu, todėl iš pradžių buvo užkastas kaip eilinis partizanas. Kilus įtarimų dėl jo asmenybės, po keleto dienų kūnas atkastas, nufotografuotas, parodytas atpažinti atvestiems žmonėms ir vėl užkastas. Užkasimo vieta ir pulkininko palaikai didžiulių pastangų dėka rasti ir iškilmingai perlaidoti Antakalnio kapinėse tik praėjus 76 metams.

2023 m. spalio 21 d. Antakalnio kapinėse iškilmingos ceremonijos metu perlaidoti partizano Juozo Vitkaus-Kazimieraičio palaikai. PJVIB nuotr.

„Kazimieraičiui žuvus, Sąjūdis neteko vieno iš aukščiausiųjų savo vadų, iki kraštutinumo atsidavusio savo Tėvynei. Keliaudamas po dalinius aš visuomet partizanams pavyzdžiu kėliau Kazimieraičio asmenybę: žmogaus, kuris visas savo dvasines ir fizines jėgas pašventė Lietuvos laisvinimo kovai; karininko, kuris iki paskutinio atodūσιο tęsėjo duotąją priesaiką; kovotojo, kuris pelnytai buvo ir yra laikomas partizanų idealu. Jis pelnė visų partizanų ir jų vadų meilę ir pagarbą ne tik kaip aukštesnysis vadas, bet ir kaip vyresnysis brolis. Visiems partizanams didžiulę įtaką Kazimieraitis turėjo dėl to, kad buvo išsižadėjęs asmenišką gerovę, be galo pasišventęs sąjūdžio reikalams, nepaprastai darbštus, teisingas, kantrus, blaivus ir labai religingas žmogus...“

Adolfas Ramanauskas-Vanagas, „Daugel krito sūnų... Partizanų gretose“, 324 p.

2024 m. Antakalnio kapinėse iškilmingos ceremonijos metu atidengtas antkapinis paminklas plk. Juozui Vitkui-Kazimieraičiui. PjVIB nuotr.

Plk. Juozo Vitkaus inžinerijos bataliono istorija 1995–2025 m.

„Inžinieriau, nesigailėk prakaito,
brolių gyvybę saugai!“

„Viskas šioje teritorijoje buvo sena, neprižiūrėta, sugadinta arba persmelkta įvairių kvapų. Ten, kur šiandien įsikūrusi Bendrosios inžinerijos kuopa, tada buvo automobilių akumuliatorių krovimo punktas. Rūgštis tiesiog tvyrojo ore. Kitur stovėjo sukrautas Sovietų armijos surinktas metalas ir šiaip visoks šlamštas, taip pat – neišku kam skirtos dichloretano statinės. Patvoriai apaugę krūmais ir medeliais.“

Srž. mjr. Eglando Višinsko, pirmojo bataliono vyr. puskarininkio, įspūdžiai apie teritoriją 1993 m.

INŽINERIJOS BATALIONO įkūrimo data laikoma 1995 m. rugpjūčio 15 d., tačiau jo ištakos yra šiek tiek senesnės ir siekia 1991–1992 m., kai atkūrus Lietuvos Nepriklausomybę buvo įkurtas Mokomojo junginio inžinerinis pionierių būrys, Svarbių Lietuvos Respublikos objektų atskirasis apsaugos batalionas ir Civilinės saugos departamento Gelbėtojų būrys. Iš jų 1993 m. buvo suformuota Daugiaprofilinė gelbėjimo rinktinė, o jos pagrindu 1995 m. įkurtas Atskiras inžinerijos batalionas (1996 m. sausio 26 d. LR Krašto apsaugos ministerijos įsakymu Nr. 50 pavadinimas patikslintas į Atskirą inžinerijos batalioną), kuriam buvo keliamas uždavinys vykdyti plataus profilio gelbėjimo darbus bei teikti pagalbą civiliams gyventojams potvynių, gaisrų, katastrofų ir stichinių nelaimių atveju. Atskirą inžinerijos batalioną sudarė Štabo, Perkėlų, Inžinerijos ir Inžinerinės technikos kuopos – iš viso 182 kariai (43 iš jų šauktiniai).

1999 m. gruodžio 31 d. Atskirasis inžinerijos batalionas reorganizuotas į Inžinerijos batalioną. Tą pačią dieną jam suteiktas Nepriklausomybės kovų dalyvio, Pietų Lietuvos partizanų vado, karo inžinieriaus, Vyčio Kryžiaus kavaleriaus pulkininko Juozo Vitkaus vardas. Nuo tada daugiau nei 20 metų batalionas buvo vadinamas Juozo Vitkaus inžinerijos batalionu ir tik 2022 m. birželio 29 d. Lietuvos Respublikos Seimo nutarimu buvo atstatytas istorinis teisingumas, prie pavadinimo pridėtas karinis laipsnis ir jis tapo Pulkininko Juozo Vitkaus inžinerijos batalionu.

Bataliono kūrimosi pradžia nebuvo lengva: kareivinių miestelio teritorija apleista ir neprižiūrėta, pas-

tatams būtinas remontas, technikos parkas pasenęs, didžiulis karių trūkumas, nepakankamas finansinis ir materialinis aprūpinimas... Ryškus kokybinis šuolis prasidėjo tik apie 2000–2001 m., kai siekiant atitikti NATO reikalavimus ir vakarietišką kolektyvinės gynybos modelį buvo pradėtos diegti naujos karinės procedūros ir standartai, keičiamos mokymo programos, atnaujinama bei modernizuojama ginkluotė ir technika, restauruojami senieji kareivinių pastatai, gerinamos karių tarnybos sąlygos, didelis dėmesys skiriamas kariniam rengimui, specialistų mokymui bei karo inžinierių kvalifikacijos kėlimui. Pamažu sugrįžta ir prie pagrindinio, nuo seniausių laikų karo inžinieriams keliamo uždavinio – remti draugiškas pajėgas, užtikrinti savos ir apsunkinti priešo kariuomenės laisvą judėjimą, didinti kariuomenės kovinių ir juos remiančių vienetų efektyvumą ir išgyvenamumą.

Šiuo metu Pulkininko Juozo Vitkaus inžinerijos batalioną sudaro 7 kuopos ir Štabas. Priešingai nei pėstininkų batalionuose, visos inžinierių kuopos skiriasi viena nuo kitos savo vykdomomis užduotimis. Be bataliono karių paramos nevyksta nė vienos didesnės Lietuvos kariuomenės bei NATO sąjungininkų pratybos. Inžinieriai remia kovinius vienetus, teikdami tiesioginę inžinerinę paramą treniruojantis vykdyti kovines užduotis, padeda sutvarkyti ir prižiūrėti poligonus intensyvių pratybų metu bei po jų, prisideda prie LK infrastruktūros gerinimo, nuolat teikia pagalbą civiliams gyventojams, vykdydami nuo karų likusių sprogmenų išvalymą ir prevenciją.

◀ Pirmieji žingsniai perimtos iš sovietų kareivinėse. Įėjimas į Civilinės saugos departamento Daugiaprofilės gelbėjimo rinktinės štabą. PJVIB nuotr.

1995 m. Perkėlų kuopa prieš pastatant pirmąjį pontoninį tiltą per Nemuną. PJVIB nuotr.

1998 m. Štabo ir aprūpinimo kuopos lauko taktinės pratybos

1998 m. Štabo kuopos boksai. PJVIB nuotr. ▷

„Kai troleibusu iš karo prievolės mane atvežė į tarnybos vietą buvo ruduo, lapkričio 15 d. Dulksna, lyja. Žiūriu į batalioną priešais ir toks niūrus vaizdas! Buvo tikrai apgailėtina teritorija: praleidžiamasis punktas iš faneros sukaltas, vartai išlūžę, daug apgriuvusių pastatų, be stogų, likusios tik sienos. Viskas apleista. Kai pradėjau tarnauti, čia dar vištidė buvo, kelios vištos kudkudavo, stovėjo šiltnamiai, kažkokie daržiukai – šiek tiek braškyčių, šiek tiek bulvyčių. Dar buvo katilinė anglimi kūrenama ir pasamdytas kūrikas – juodas toks vaikščiodavo, akys tik blizga. Pievą, kur dabar stadionas, su dalgiais šienaudavom – būdavo, kol iki vieno galo nušienauji, jau kita pusė vėl užauga.“

Št. srž. Konstantino Kožemiakino, tarnybą batalione pradėjusio 1995 m., prisiminimai

1999 m. Pavilkijys, 20 t keliamosios galios tilto statyba. PJVIB nuotr.

1999 m. Perkėlų kuopos karių priesaikos ceremonija. Vytauto Didžiojo karo muziejaus sodelis. PJVIB nuotr.

2000 m. Baigiamosios II inžinerijos kuopos pratybos prie buvusios Gaižiūnų poligono vadavietės. PJVIB nuotr.

Skiriamuoju bataliono ženklų gyvavimo pradžioje buvo vimpilas, o svarbiausias atpažinimo ženklas – kovinė vėliava – įteikta 2000 m. rugsėjo 2 d.

2000 m. Vytauto Didžiojo karo muziejaus sodelyje krašto apsaugos ministras Č. Stankevičius įteikia kovinę vėliavą bataliono vadui plk. ltn. R. Visockiui. PjVIB nuotr.

Kovinės vėliavos įteikimo aktas

2003 m. Šilutėje įrengiamas medinis tiltas. Vienas iš pirmųjų Lietuvos kariuomenės reikmėms statomų tiltų treniruotėms. PjVIB nuotr.

2008 m. Išminavimo kuopos kariai planinio išminavimo metu. PjVIB nuotr.

2006 m. Perkėlų kuopos šauktinių išleidimas į atsargą. Neformalios atsisveikinimo tradicijos. PjVIB nuotr.

2008 m. Perkėlų kuopos pratybos Pavilkyje. PjVIB nuotr.

2008 m. Perkėlų kuopos pratybos Pavilkyje. Į vandenį įleidžiama pontono dalis. PjVIB nuotr.

2009 m. Bendrosios inžinerijos kuopos karių pratybų akimirkos Pabradės poligone. PJVIB nuotr.

2010 m. Bataliono kariai stato apsauginius pylimus potvynio Šilutėje metu. PJVIB nuotr.

2010 m. Bataliono kariai su amfibija PTS-M potvynio Rusnėje metu perkelia gyventojus. PJVIB nuotr.

Bataliono kariai su amfibija PTS-M potvynio Rusnėje metu perkelia gyventojus. PJVIB nuotr.

2013 m. Inžinerijos bataliono rikiuotė nacionalinėse pratybose „Inžinierių griausmas“. PJVIB nuotr.

2012 m. I inžinerijos kuopos kariai parodomųjų pratybu metu. PjVIB nuotr.

2016 m. Išminavimo robotas MV-10 užtikrina sklandų karių ir technikos judėjimą per minų lauką. PJVIB nuotr.

2016 m. Nuolatinės privalomosios pradinės karo tarnybos kariai užtaiso nuotolinio išminavimo kompleksą. PJVIB nuotr.

2017 m. CBRB apsaugos kuopos kariai atlieka tanko Leopard 2 švarinimą, pratybų "Iron Wolf" metu. PJVIB nuotr.

2018 m. Gintis pasiruošę I inžinerijos kuopos kariai. PJVIB nuotr.

2019 m. Sprogmenų neutralizavimo kuopos kinologas nusileidžia pastatu per pratybas. PJVIB nuotr.

Iš pradžių karo inžinierių, kaip ir visų Sausumos pajėgų karių, beretės buvo žalios ir tik 2020 m. jos pakeistos į juodas. Juoda spalva simbolizuoja parako bei žemės spalvą ir primena apie juodą inžinierių darbą, kad ginklo brolių beretės nenusidažytų kraujo spalva.

2018 m. Piršlybos batalione NPPKT karių išleidimo metu. PJVIB nuotr.

2020 m. Bataliono įkūrimo metinių proga įteikiamas Inžinieriaus garbės ženklas plk. ltn. R. Visockiui. PJVIB nuotr.

2020 m. II inžinerijos kuopos kariai pratybų Pabradėje metu. PJVIB nuotr.

2020 m. Bataliono kariai geriausio Sausumos pajėgų skyriaus varžybose. PJVIB nuotr.

Aukščiausias kariuomenės lygmens inžinierių apdovanojimas – garbės ženklas „Inžinierius“. Jis teikiamas minint Inžinerijos bataliono įkūrimo metines

2021 m. I inžinerijos kuopos kariai su šarvuočiu M-113 pratybų metu

2021 m. II inžinerijos kuopos kariai įveikinėja Inžinieriaus taką. PJVIB nuotr.

2021 m. II inžinerijos kuopos pirmieji spygliuotos vielos tvoros statymo darbai per Baltarusijos sukeltą migrantų krizę (Lietuvos-Baltarusijos pasienis). Pjvib nuotr.

2021 m. Sprogmenų neutralizavimo kuopos nariai neutralizuoja sprogmenį vandenyje. PjVIB nuotr.

2022 m. II inžinerijos kuopos kariai pratybų metu. PjVIB nuotr.

2022 m. Sprogdinimo darbų pratybos Pabradėje. PJVIB nuotr.

2023 m. I inžinerijos kuopos kariai pratybų metu. PJVIB nuotr.

2023 m. I inžinerijos kuopos kariai pratybų metu. PJVIB nuotr.

2023 m. I inžinerijos kuopos karys vertinamųjų pratybų metu įveikinėja minų lauką. PjVIB nuotr.

2023 m. Bataliono kariai rikiuotėje Lietuvos kariuomenės dienas paminėti Vilniuje. PJVIB nuotr.

2023 m. Virvės traukimo rungtis tradicinėse bataliono sporto žaidynėse. PJVIB nuotr.

2024 m. I inžinerijos kuopos kariai vertinamųjų pratybų metu. PJVIB nuotr

2024 m. II inžinerijos kuopos kariai vertinamųjų pratybų metu

2024 m. Pareigas perduodantis bataliono vadas plk. ltn. Elvinas Serva Sausumos pajėgų vado brg. gen. Artūro Sabaičiui perduoda simbolinį Inžinerijos bataliono kirvį – vado valdžios, tvirtumo ir garbingo vadovavimo ženklą. PJVIB nuotr.

2025 m. Bataliono vyriausiųjų puskarininkių pasikeitimo ceremonija. PJVIB nuotr.

2024 m. Kario emocijos
įveikus Inžinieriaus taką.
PJVIB nuotr.

INŽINERIJOS BATALIONO VADAI

Pulkininkas
JONAS SALICKAS
Vadovavimo batalionui laikotarpis –
1995–1998 m.

Pulkininkas leitenantas
RAIMONDAS VISOCKIS
Vadovavimo batalionui laikotarpis –
1998–2006 m.

Pulkininkas leitenantas
RIMANTAS ČESLOVAS ČERNIAUSKAS
Vadovavimo batalionui laikotarpis –
2006–2009 m.

Pulkininkas leitenantas
Vygandas Vilčiauskas
Vadovavimo batalionui laikotarpis –
2009–2012 m.

Pulkininkas leitenantas
ARŪNAS DZIDZEVIČIUS
Vadovavimo batalionui laikotarpis –
2012–2016 m.

Pulkininkas leitenantas
RAMŪNAS JURSKIS
Vadovavimo batalionui laikotarpis –
2016–2019 m.

Pulkininkas leitenantas
PAVELAS JELKINAS
Vadovavimo batalionui laikotarpis –
2019–2022 m.

Pulkininkas leitenantas
ELVINAS SERVA
Vadovavimo batalionui laikotarpis –
2022–2024 m.

Pulkininkas leitenantas
RAMŪNAS SABAITIS
Vadovavimo batalionui laikotarpis –
2024 m. – iki dabar.

Tarptautinis bendradarbiavimas

Dalyvavom pratybose Islandijoje. Gaudavom užduotį ir dirbdavom savarankiškai. Tačiau truputį skyrėsi islandų ir mūsų darbo metodika, todėl islandai mėgino mus priversti dirbti kitaip, bet aš griežtai atsisakiau – juk dirba ne vienas žmogus, o visa komanda ir ne taip paprasta staiga viską pakeisti. Tada mėgino mus jungti su rumunais, kad dirbtume kartu. Įdomiai ten viskas vyko, bet pratybų lygis buvo pakankamai aukštas. Mūsų kariai labai entuziastingai viską darė. Kaip ten jiems sekėsi ar nesisekė – kitas klausimas, bet buvo labai didelis entuziazmas ir noras pasirodyti, dirbti.

Pirmojo bataliono Štabo viršininko ats. plk. ltn. Gediminas Šneiderio prisiminimai

VOS ĮKŪRUS BATALIONĄ 1995 m. ir jam augant bei vystantis, buvo intensyviai ieškoma bendradarbiavimo galimybių su užsienio šalimis, siekiama užmegzti glaudesnius tarpusavio ryšius, perimti gerąją jų patirtį ir pagal vakarietišką pavyzdį kurti efektyvų Lietuvos kariuomenės inžinerinį pajėgumą. Bene pirmosiomis tvirtomis bataliono partnerėmis tapo Jungtinės Amerikos Valstijos. Jau nuo 1996 m. buvo vykstama į JAV susipažinti su karo inžinerijos mokyklų mokymo programomis, dalyvaujama įvairiuose kursuose, mokymuose, seminaruose, JAV atstovai taip pat ne kartą lankėsi batalione, dalijosi patirtimi, skaitė pasakaitas. Sėkminga partnerystė užsimezgė su Islandija, Danija, Olandija.

Su kiekvienais bataliono gyvavimo metais tarptautinio bendradarbiavimo geografija vis labiau plėtėsi. Lietuvai tapus visateise NATO dalimi, poreikis suderinti karinės veiklos standartus bei skirtingas praktikas dar labiau išaugo, todėl padidėjo ir bendrų mokymų su sąjungininkų padaliniais skaičius, bataliono kariai pradėti siųsti į NATO tarptautines misijas Irake, Kosove, Afganistane, prisijungė prie aukštos parengties NATO greitojo reagavimo pajėgų budėjimo, atsirado daugiau galimybių kelti kvalifikaciją užsienio šalių karinėse mokymo įstaigose, dalyvauti

įvairaus masto tarptautinėse pratybose užsienyje ir Lietuvoje. Inžinieriai jau ne vienerius metus vyksta į JAV organizuojamas lauko taktikos pratybas „Allied Spirit“ Vokietijoje, kovinės inžinerinės paramos pratybas „Verboom“ Latvijoje, Europos korpuso (Eurocorps) vis kitoje Europos šalyje organizuojamas inžinerijos specialistų pratybas „Euretex“, išminuotojų pratybas „Detonator“ Latvijoje, „Northern Challenge“ Islandijoje, „IED Rodeo“ Vokietijoje, narų pratybas „Clearance Diver“ Vengrijoje, cheminės, biologinės, radiologinės ir branduolinės saugos specialistų pratybas „Toxic Valley“ Slovakijoje, „Coronat Mask“ Čekijoje ir daugelį kitų. Kariams tai – geriausias būdas įvertinti savo gebėjimus, įgauti vertingos patirties bei pasidalinti savąja, susipažinti su sąjungininkų naudojama technika bei įranga, geriau suprasti vieni kitų procedūras bei pasirengti sėkmingai vykdyti bendras karines operacijas.

Taip pat be inžinierių paramos nevyksta nė vienos didesnės tarptautinės lauko taktikos pratybos Lietuvoje. Bataliono kariai remia kovinius vienetus, teikdami tiesioginę inžinerinę paramą vykdant kovines užduotis, padeda sutvarkyti ir prižiūrėti poligonus intensyvių pratybų metu ir po jų, vykdo sprogmenų neutralizavimo darbus...

1997 m. Gelbėjimo darbų pratybos Islandijoje. Darbams vadovauja kpt. Saulius Ūsas. PJVIB nuotr.

1997 m. pradėjome rengtis „Baltic Hope“ tarptautinėms lauko pratyboms Latvijoje. Pasirengimą daugiausiai organizavo mjr. Gediminas Šneideris ir kpt. Rimantas Česlovas Černiauskas, daug prisidėjo vyr. ltn. Vygandas Vilčiauskas ir vyr. ltn. Rimantas Žukas.

Iš Kauno į pratybų vietą, Adaži mokymo centrą Latvijoje, nužygiavome su visa turima technikos parko technika ir įranga. Žygio kolonoje buvo katerių, ekskavatorių, minų klotuvų, pontonų įrengimo technikos, logistinės pakraipos transporto priemonių – degalų cisternų, ryšių, remonto automobilių, vadavietės transporto... Transportuojamuose kateriuose iškėliau trispalves. Mums, pratybų dalyviams, tai buvo svarbus simbolis ir savęs išskyrimas. Vėliavas aš atsinešiau tiesiog iš namų. Jis, vos tik prasidėjus Sąjūdžiui, buvo pasiuvusi mano močiutė Petronėlė.

Buvo neramu, kad dalis technikos šios kelionės gali ir neatlaikyti. Ypač, kai kolona neplanuotai turėjo „pražygiuoti“ per Rygą, nes šiek tiek ne ten pasukome. Vietoj to, kad apvažiuotume, „įvarėm“ į patį centrą.

Iš pirmojo bataliono vyriausiojo puskarininkio srž. mjr. Eglando Višinsko prisiminimų

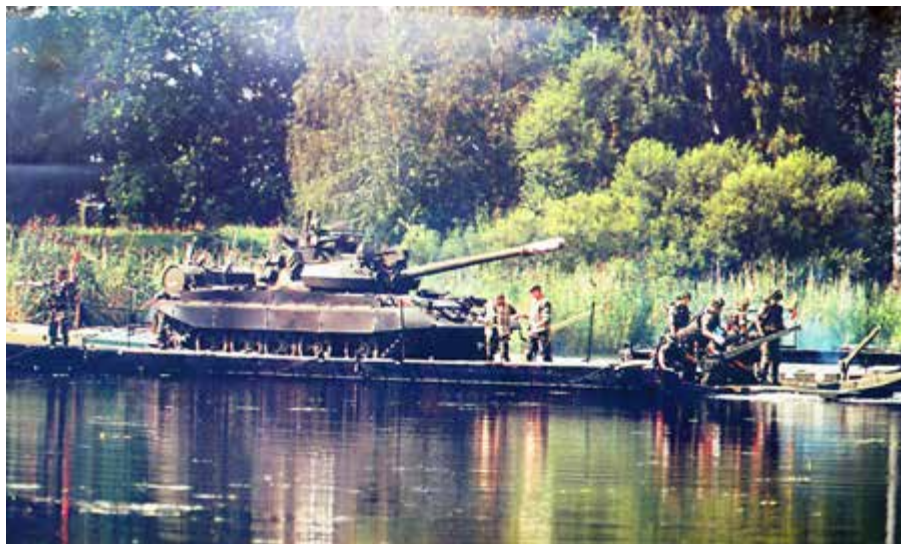
1998 m. I inžinerijos kuopa „Baltic Hope“ pratybose. Estija PJVIB nuotr.

Pratybos „Gintarinė viltis – 96“ buvo pirmos tarptautinės pratybos Lietuvoje, kuriose teko sudalyvauti bataliono kariams. Jose kartu su Danijos, Lenkijos bei kitų Lietuvos kariuomenės padalinių kariais treniravosi net 8 karo inžinieriai.

2009 m. Afganistanas PAG 9 misija. Pjvib nuotr.

| pirmąją tarptautinę misiją (Irake) iš bataliono pirmas išvyko
kpt. Ramūnas Jurskis 2003 m. |

2000 m. Adažyje (Latvija) „Baltic Hope“ pratybų metu su 60 tonų keliamos galios pontonine perkėla keliamas latvių tankas T-55M . A. Mejers nuotr.

2006 m. Karių, grįžusių iš PAG 4 misijos, pasitikimas. PJVIB nuotr.

2009 m. Afganistanas PAG 9 misija. Pjvib nuotr.

2016 m. Sprogmenų neutralizavimo kuopos kariai dalyvauja tarptautinėse pratybose „Shamal Storm 2016“ Jordanijoje. Pratybų rengėjų nuotr.

2022 m. Cheminės, biologinės, radiologinės ir branduolinės apsaugos kuopos kariai tarptautinėse pratybose Slovakijoje „Toxic Valley 2022“. PjVIB nuotr.

2023 m. Sprogmenų neutralizavimo kuopos kariai tarptautinėse narų pratybose „Clearance Diver“ Vengrijoje. PjVIB nuotr.

2024 m. Bataliono kariai tarptautinėse pratybose "Allied Spirit 2024". PjVIB nuotr.

Didžiausios bataliono organizuojamos ir pirmos Lietuvos karo inžinerijos istorijoje tarptautinės inžinerinės paramos pratybos „Inžinierių griausmas“ pirmą kartą surengtos 2015 m. Jose kartu su lietuviais treniravosi apie šimtas karo inžinierių iš JAV rotacinių pajėgų. Nuo tada kas antri metai „Inžinierių griausmas“ vyksta kartu su NATO sąjungininkų padaliniais, o jose dalyvaujančių šalių ir karių skaičius nuolat auga (2015 m. – per 450 karių, 2017 m. – daugiau nei 600 karių iš 5 NATO valstybių, 2019 m. – beveik 800 karių iš 7 šalių, 2021 m. – 900 karių iš 9 šalių, 2023 m. – jau per 1000 karių iš 11 NATO valstybių). Keičiasi ir pačios pratybos – su kiekvienais metais mokomosios vietos pasklinda vis plačiau, o jų veiksmas vyksta ne tik didžiuosiuose Lietuvos poligonuose, bet ir civilinėse teritorijose ir net Baltijos jūroje. Taip pat ir karių pasirėngimą vykdyti numatytas užduotis vertina ne vien Lietuvos karininkai, bet ir stebėtojai iš visų pratybose dalyvaujančių šalių.

2024 m. Cheminės, biologinės, radiologinės ir branduolinės saugos specialistų pratybos „Toxic Valley“ Slovakijoje. Pratybų rengėjų nuotr.

2024 m. Sprogmenų neutralizavimo kuopos kinologai Paryžiaus olimpinių žaidynių metu. PJVIB nuotr.

2015 m. Išminavimo robotas MV-10 užtikrina sklandų karių ir technikos judėjimą per minų lauką. Kpt. G. Strumilos nuotr. ▷

2015 m. Amfibija PTS-M tarptautinėse pratybose „Inžinierių griausmas“. PjVIB nuotr.

2015 m. Kariai tarptautinių pratybų „Inžinierių griausmas“ metu. Kpt. G.Strumilos nuotr.

2017 m. Kariai tarptautinėse pratybose „Inžinierių griausmas“. Kpt. G.Strumilos nuotr.

2017 m. Kariai tarptautinėse pratybose „Inžinierių griausmas“. PjVIB nuotr.

2019 m. NATO kariai tarptautinėse pratybose „Inžinierių griausmas“. PjVIB nuotr.

2019 m. NATO kariai tarptautinėse pratybose „Inžinierių griausmas“. PjVIB nuotr.

2019 m. NATO kariai tarptautinių pratybų „Inžinierių griausmas“ metu. Vyr. eil. E.Čebatorienės nuotr.

2021 m. Tarptautinių pratybų „Inžinierių griausmas“ akimirkos. PJVIB nuotr.

2021 m. Tarptautinių pratybų „Inžinierių griausmas“ akimirkos. PJVIB nuotr.

2023 m. Tarptautinių pratybų „Inžinierių griausmas“ akimirkos. PjVIB nuotr.

2023 m. Tarptautinių pratybų „Inžinierių griausmas“ akimirkos. PJVIB nuotr.

2023 m. Tarptautinių pratybų „Inžinierių griausmas“ akimirkos. PJVIB nuotr.

2023 m. Tarptautinių pratybų „Inžinierių griausmas“ akimirkos. PJVIB nuotr.

Kuopų istorija

2023 m. I inžinerijos kuopos NPPKT vertinamųjų pratybų pabaiga, kelios minutės iki skrydžio atgal į batalioną. PJVIB nuotr.

I inžinerijos kuopa

„Mes nieiškome praėjimų kliūtyse – mes juos įrengiame!“

I INŽINERIJOS KUOPA yra viena seniausių bataliono kuopų. Ji veikė dar Daugiaprofilinėje gelbėjimo rinktinėje bei buvo vadinama I-ąja gelbėjimo komanda. 1995 m. panaikinus rinktinę komanda perkelta į Atskiro inžinerijos bataliono sudėtį ir tapo Inžinerijos kuopa. Pirmuoju kuopos vadu paskirtas vyr. ltn. Saulius Ūsas. Tuo metu Inžinerijos kuopa buvo sudaryta vien iš profesinės karo tarnybos karių, o pagrindinis jai keliamas uždavinys – inžineriniai ir gelbėjimo darbai gaisrų, katastrofų bei stichinių nelaimių atveju.

Bėgant laikui ir atliepiant augančios bei sparčiai besivystančios Lietuvos kariuomenės poreikius, 2010 m. gruodžio pabaigoje vykusios vidinės bataliono reorganizacijos metu kuopa pervadinta I inžinerijos kuopa. Ilgainiui jai išskeltas ir kariuomenės reikmes atitinkantis tikslas – būti pasirengus vykdyti kovinės inžinerinės paramos, mobilumo ir kontrmobilumo užduotis remiant pėstininkų vienetus bei nuolat ruošti parengtojo kariuomenės personalo rezervą. Atsižvelgiant į tai, pasikeitė ir kuopos struktūra: pusę kuopos sudaro profesinės karo tarnybos kariai ir pusę 9 mėnesių tarnybą batalione atliekantis nuolatinės

privalomosios pradinės karo tarnybos kariai. Tarnybos metu jaunesni kariai mokomi atlikti inžinerinę žvalgybą, įrengti bei įveikti įvairias inžinerines kliūtis, vykdyti sprogdinimo darbus, valdyti šarvuotus transporterus M113.

2023 m. I inžinerijos kuopos PKT kopimo-nusileidimo pratybos. Baltosios rožės tiltas, Alytus. PJVIB nuotr. ▷

2023 m. II inžinerijos kuopos skyrių vertinamosios pratybos. PJVIB nuotr.

2022 m. II inžinerijos kuopos NPPKT sprogdinimo darbai. PJVIB nuotr.

II inžinerijos kuopa

„Mums nebaisios jokios kliūtys!“

II INŽINERIJOS KUOPOS ištakos siekia 1992 m., kai tuometinės Lauko pajėgų Motodesantinės brigados „Geležinis Vilkas“ sudėtyje buvo suformuota Inžinerijos (Pontoninė) kuopa. Po metų ji perduota Civilinės saugos departamento Daugiaprofilinei gelbėjimo rinktinei, o 1995 m., panaikinus rinktinę, Pontoninė kuopa su 19 KRAZ, 3 ZIL sunkvežimiais, 6 upiniais kateriais ir 24 pontoninėmis grandimis perėjo į Atskiro inžinerijos bataliono sudėtį. Kuopa buvo sudaryta šauktinių karių pagrindu, o jai keliamas tikslas – vykdyti vandens kliūčių žvalgybą, pontoninių keltų ir tiltų įrengimą, Lietuvos kariuomenės padalinių per vandens telkinius perkėlimą bei gelbėjimo darbus potvynio užliejamuose Lietuvos rajonuose. 2003 m. Pontonų kuopa pervadinta Perkėlų kuopa, o 2010 m. gruodžio pabaigoje sujungta su bataliono Apsaugos nuo atominio, biologinio ir cheminio (ABC) ginklo būriu ir tapo II inžinerijos kuopa.

Laikui bėgant ir keičiantis Inžinerijos batalionui nustatytiems uždaviniams, pontoninis parkas mažėjo, o ilgainiui jo buvo visiškai atsisakyta dėl pernelyg brangios eksploatacijos ir šiuolaikinių saugumo bei ekologijos reikalavimų neatitikimo. Pasikeitė ir kuopai keliamas uždavinys. Šiuo metu pagrindinis II inžinerijos kuopos prioritetas – nuolatinės privalomosios pradinės karo tarnybos karių rengimas bei pasirengimas vykdyti kovinės inžinerinės paramos, mobilumo ir kontrmobilumo užduotis remiant pėstininkų vienetus. Tad kiekvienais metais kuopa Lietuvos kariuomenės rezervą papildė ne mažiau kaip 100 jaunųjų inžinierių, kurie yra pasirengę atlikti vandens kliūčių, tiltų, kelių inžinerinę žvalgybą, įrengti bei įveikti sprogstamas ir nesprogstamas inžinerines kliūtis, vykdyti sprogdinimo darbus.

2022 m. Bendrosios inžinerijos kuopos kariai pastatė EFP kariams aikštelę iš „Hesco Bastions“. PJVIB nuotr.

Bendrosios inžinerijos kuopa

„Remsim brolius, kol gyvi!“

BENDROSIOS INŽINERIJOS KUOPA įkurta 2006 m. kovo 1 d., o jos pirmtake laikoma nuo pirmųjų bataliono gyvavimo dienų jame veikusi Inžinerinės technikos kuopa. Šios kuopos kariai geba atlikti ne tik karinio rengimo užduotis, bet ir puikiai valdo inžinerinę techniką – ekskavatorius, buldozerius, savi-varčius, krautuvus, kranus. Vykdydami bendrosios inžinerinės paramos užduotis jie padeda užtikrinti Lietuvos kariuomenės ir NATO padalinių judėjimo bei manevro galimybes, įrengia mūšio pozicijas ir kliūtis, apsauginius pylimus, stato laikinuosius tiltus, lygina poligonų kelius, įrenginėja tvoras, prisideda prie kariuomenės infrastruktūros plėtrai reikalingų vietų (pvz., konteinerinių stovyklų, angarų, ilgalaikių palapinių statymo vietų ir pan. aikštelių) paruošimo.

Kartais kuopos kariai inžinerinę paramą vykdo ir civilinėje aplinkoje. 2023 m. jiems yra tekę įrengti oro gynybos sistemų vietas Vilniuje prieš NATO viršūnių susitikimą (NATO Summit), bendradarbiaujant su Raseinių rajono savivaldybe sutvarkyti Partizanų memorialo Kryžkalnyje aplinką – įrengti pėsčiųjų takus, sutvarkyti veją, pasodinti ąžuoliukus.

2025 m. Bendrosios inžinerijos kuopos kariai su technika, JAV karių gelbėjimo operacijoje Pabradėje. PJVIB nuotr.

2021 m. Vokiškų betoninių aviacinių bombų SC-250 neutralizavimo operacija Aleksote. PJVIB nuotr.

2024 m. Sprogmenų neutralizavimo kuopos narų nardymo pratybos. Vaišvydava. PJVIB nuotr.

Sprogmenų neutralizavimo kuopa

„Ugnies kamuoliais viską į dulkes!“

SPROGMENŲ NEUTRALIZAVIMO KUOPOS „gimimo diena“ laikoma 2003 m. liepos 1 d., kai siekiant efektyviau atlikti nuo karų likusiais sprogmenimis užterštų teritorijų išvalymą bei vykdant Sausumos pajėgų vienetų reformą, batalione buvo suformuota Išminavimo (EOD) tarnyba ir į ją perkelti kituose padaliniuose veikę išminavimo specialistai. Po metų tarnyba pervadinta į Išminavimo kuopą, o nuo 2011 m. reorganizuota ir pervadinta Sprogmenų neutralizavimo kuopa. Pagrindinė Sprogmenų neutralizavimo kuopos vadovybė ir keletas skyrių yra įsikūrę Kaune, bataliono teritorijoje, o kiti skyriai paskirstyti po Lietuvos apskritis ir dislokuoti Vilniuje, Klaipėdoje, Panevėžyje, Alytuje, Tauragėje.

Kuopos kariai greta kasdienių karinio rengimo užduočių vykdo standartinių sprogmenų paiešką, neutralizavimą bei prevenciją, be jų paramos neapsieina beveik nei vienos Lietuvoje vykstančios pratybos, didesni kariuomenės renginiai ar parodos.

Sprogmenų neutralizavimo specialistai arba tiesiog išminuotojai dirba tiek sausumoje, tiek vandenyje, tiek po vandeniu, kuopoje suformuoti sprogmenų paieškos ir neutralizavimo su šunimis, narų skyriai, o sprogstamųjų užtaisų bei amunicijos neutralizavimas įgyvendinant planines bei neplanines operacijas vykdomas ištisus metus.

Planinių operacijų metu pagal patvirtintą metinių darbų planą valomos galimai sprogmenimis užterštos civilinės bei karinės teritorijos, o neplaninių operacijų metu vykstama į iškvietimus reaguojant į policijos pareigūnų pranešimus, gautus iš gyventojų. Vien per 2024 m. į neplanines operacijas kariai vyko 920 kartų ir neutralizavo 4775 vnt. įvairių tipų bei kalibrų standartinių sprogmenų ir amunicijos.

Neoficialus kuopos karių naudojamas ženklas

2021 m. Štabo ir aprūpinimo kuopos Remonto būrio kariai remontuoja transporto priemonę. PJVIB nuotr.

2023 m. Štabo ir aprūpinimo kuopos Maitinimo skyriaus kariai lauko taktikos pratybose. PJVIB nuotr.

Štabo ir aprūpinimo kuopa

„Ar karas, ar taika – parama Jums visada!“

KUOPOS PIRMTAKĖ ŠTABO KOMANDA Daugia-profilinėje gelbėjimo rinktinėje įkurta dar 1993 m., o suformavus Atskirą inžinerijos batalioną perkelta į jį bei pervadinta Štabo ir aprūpinimo kuopa.

Kuopos tikslas – užtikrinti bataliono logistinį aprūpinimą, ryšių ir informacinių sistemų funkcionavimą, transporto priežiūrą bei remontą, pratybų

bei mokymų metu įrengti pagrindinę ir užnugario vadavietes bei pasirūpinti jų apsauga ir aprūpinimu.

Štabo ir aprūpinimo kuopos karių – ryšininkų, virėjų, vairuotojų, sandėlininkų, remontininkų – darbas dažnai lieka nematomas, tačiau jis be galo svarbus sklandžiai kitų bataliono kuopų veiklai užtikrinti.

2023 m. Rezervinės inžinerijos kuopos kariai aktyvaus rezervo karių vertinamosiose pratybose. Pjvib nuotr.

Rezervinė inžinerijos kuopa

„Dar daugiau ryžto, jėgos ir paramos!“

REZERVINĖ INŽINERIJOS KUOPA batalione įkurta 2022 m. siekiant į krašto gynybą įtraukti kuo daugiau civilių, tobulinti kartotinių parengtojo rezervo karių mokymus bei stengiantis rezervistų rengimo metu kuo mažiau nuo tiesioginių užduočių atitraukti profesinės karo tarnybos karius. Jos išskirtinumas – naujas kombinuotas modelis: kuopos valdymas patikėtas į profesinės karo tarnybos karių rankas, o visos kitos pareigos skiriamos savanoriškos nenuolatinės karo tarnybos ir atnaujinti įgūdžių į trijų savaičių kartotinius parengtojo rezervo karių mokymus pašauktiems kariams.

Savanoriškos nenuolatinės karo tarnybos sutartį su batalionu pasirašę kariai tarnybą atlieka tik apie 20–50 parų per metus, dalyvauja karinėse pratybose bei mokymuose ir yra ruošiami būti jaunesniaisiais vadais-instruktoriais bei dirbti su atnaujinti karinių įgūdžių pašauktais kariais.

Rezervinei inžinerijos kuopai keliamas tikslas – vykdyti inžinerines užduotis ir būti pasiruošus remti Lengvąją pėstininkų brigadą „Aukštaitija“: atlikti

užtvarų, vandens kliūčių, tiltų, kelių, taip pat užterštų sprogmenimis vietų inžinerinę žvalgybą ir žymėjimą, įrengti įvairias inžinerines kliūtis, užtvaras, fortifikacinius statinius...

2023 m. Rezervinės inžinerijos kuopos kariai sprogdinimo darbų pratybose. Tarptautinės pratybos „Inžinierių griausmas“. PJVIB nuotr.

2023 m. Cheminės, biologinės, radiologinės ir branduolinės apsaugos kuopa švarinimo pratybose. PjVIB nuotr.

Cheminės, biologinės, radiologinės ir branduolinės apsaugos kuopa

„Nematomas priešas mums nebaisus!“

CHEMINĖS, BIOLOGINĖS, RADIOLOGINĖS IR BRANDUOLINĖS APSAUGOS KUOPA (CBRB AK) yra vientelis tokio dydžio vienetas Lietuvos kariuomenėje. Ir nors jos ištakas siekia dar 2008 m., kai batalione buvo įkurtas Apsaugos nuo atominio, branduolinio ir cheminio ginklo būrys, kad taptų atskira savarankiška kuopa, jam teko nueiti ilgą net šešiolika metų trukusį kelią veikiant tai vienos, tai kitos bataliono kuopos sudėtyje.

Pagrindinis CBRB AK tikslas – vykdyti cheminę, biologinę, radiologinę žvalgybą, laiku įspėti padalinius apie nuodingųjų medžiagų pavojų, atlikti specialųjį personalo, technikos, ekipuotės bei objektų švarinimą, mėginių ėmimą.

Kuopos karių darbas yra ne mažiau pavojingas nei išminuotojų, nes jiems savo tarnyboje tenka susidurti su tokiu priešu, kurį norint pastebėti reikia kone detektyvo įgūdžių – jo nei pajusi, nei užuosi, nei paliesi, o menkiausia klaida ar procedūrų pažeidimas gali turėti negrįžtamų liekamųjų reiškinių ar net kainuoti gyvybę.

2024 m. Cheminės, biologinės, radiologinės ir branduolinės apsaugos kuopa pratybose Kauno klinikoje, įtraukiant klinikos medikus. PJVIB nuotr. ▷

Siekiant to išvengti CBRB kariai yra aprūpinti patikimomis individualios apsaugos priemonėmis, turi modernią įrangą, daug dėmesio skiria mokymams, prietaisų bei įrangos naudojimo įgūdžių tobulinimui, įvairaus lygio nacionalinėms bei tarptautinėms pratyboms.

Atsakingas redaktorius Mantautas Patašius
Kalbos tvarkytoja Audronė Bareišienė
Dizainerė Aida Janonytė

2025-07-04. Tiražas 1500 egz. Užs. Nr. GL-325
Maketavo KAMBRD Vaizdinės informacijos skyrius, Totorių g. 25, LT-01121 Vilnius,
Spausdino LK KKC, Muitinės g. 4, Domeikava, LT-54359 Kauno r.

PULKININKO JUOZO VITKAUS

**INŽINERIJOS
BATALIONAS**